Міністерство освіти і науки України Національний університет "Львівська політехніка"

Курсовий проект

3 дисципліни «Системне програмування» на тему: "Розробка системних програмних модулів та компонент систем програмування.

Розробка транслятора з вхідної мови програмування"

Варіант №24

Виконав: ст. гр. KI-307

Петренко В.А.

Перевірив:

Козак Н.Б.

Анотація

Цей курсовий проект приводить до розробки транслятора, який здатен конвертувати вхідну мову, визначену відповідно до варіанту, у мову асемблера. Процес трансляції включає в себе лексичний аналіз, синтаксичний аналіз та генерацію коду.

Лексичний аналіз розбиває вхідну послідовність символів на лексеми, які записуються у відповідну таблицю лексем. Кожній лексемі присвоюється числове значення для полегшення порівнянь, а також зберігається додаткова інформація, така як номер рядка, значення (якщо тип лексеми є числом) та інші деталі.

Синтаксичний аналіз: використовується висхідний метод аналізу без повернення. Призначений для побудови дерева розбору, послідовно рухаючись від листків вгору до кореня дерева розбору.

Генерація коду включає повторне прочитання таблиці лексем та створення відповідного асемблерного коду для кожного блоку лексем. Отриманий код записується у результуючий файл, готовий для виконання.

Отриманий після трансляції код можна скомпілювати за допомогою відповідних програм (наприклад, LINK, ML і т. д.).

Зміст

Анота	щія	2
Завдаг	ння до курсового проекту	.4
Вступ		.6
1.	Огляд методів та способів проектування трансляторів	7
2.	Формальний опис вхідної мови програмування	0
2.1.	Деталізований опис вхідної мови в термінах розширеної нотації Бекуса-Наура	10
2.2.	Опис термінальних символів та ключових слів	12
3.	Розробка транслятора вхідної мови програмування1	4
3.1.	Вибір технології програмування	4
3.2.	Проектування таблиць транслятора	15
3.3.	Розробка лексичного аналізатора.	17
3.3.1.	Розробка блок-схеми алгоритму	19
3.3.2.	Опис програми реалізації лексичного аналізатора	19
3.4.	Розробка синтаксичного та семантичного аналізатора	.21
3.4.1.	Опис програми реалізації синтаксичного та семантичного аналізатора	.22
3.4.2.	Розробка граф-схеми алгоритму	22
3.5.	Розробка генератора коду	23
3.5.1.	Розробка граф-схеми алгоритму	24
3.5.2.	Опис програми реалізації генератора коду	25
4.	Опис програми	.26
4.1.	Опис інтерфейсу та інструкція користувачеві	.31
5.	Відлагодження та тестування програми	.32
5.1.	Виявлення лексичних та синтаксичних помилок	.32
5.2.	Виявлення семантичних помилок	.34
5.3.	Загальна перевірка коректності роботи транслятора	.34
5.4.	Тестова програма №1	.36
5.5.	Тестова програма №2	.38
5.6.	Тестова програма №3	.40
Висно	рвки	.44
Списо	ок використаної літератури	45
Лолат	rix	.46

Завдання до курсового проекту

Варіант 24

Завдання на курсовий проект

- 1. Цільова мова транслятора асемблер для 32-розрядного процесора.
- 2. Для отримання виконавчого файлу на виході розробленого транслятора скористатися програмами ml.exe і link.exe.
- 3. Мова розробки транслятора: С++.
- 4. Реалізувати оболонку або інтерфейс з командного рядка.
- 5. На вхід розробленого транслятора має подаватися текстовий файл, написаний на заданій мові програмування.
- 6. На виході розробленого транслятора мають створюватись такі файли:
 - файл з лексемами;
 - файл з повідомленнями про помилки (або про їх відсутність);
 - файл на мові асемблера;
 - ▶ об'єктний файл;
 - виконавчий файл.
- 7. Назва вхідної мови програмування утворюється від першої букви у прізвищі студента та останніх двох цифр номера його варіанту. Саме таке розширення повинні мати текстові файли, написані на цій мові програмування.

В моєму випадку це .р24

Опис вхідної мови програмування:

- Тип даних: integer16
- Блок тіла програми: Maimprogram Start Data...; End
- Оператор вводу: Read ()
- Оператор виводу: Write ()
- Оператори: If Else (C)

Goto (C)

For-To-Do (Паскаль)

For-DownTo-Do (Паскаль)

While (Бейсік)

Repeat-Until (Паскаль)

- Регістр ключових слів: Up-Low перший символ Up
- Регістр ідентифікаторів: Low6 перший символ _
- Операції арифметичні: ++, --, **, Div, Mod
- Операції порівняння: =, <>, Et, Lt
- Операції логічні: !, &, |
- Коментар: \$\$...
- Ідентифікатори змінних, числові константи
- Оператор присвоєння: <-

Для отримання виконавчого файлу на виході розробленого транслятора скористатися програмами ml.exe (компілятор мови асемблера) і link.exe (редактор зв'язків).

Вступ

Термін "транслятор" визначає програму, яка виконує переклад (трансляцію) початкової програми, написаної на вхідній мові, у еквівалентну їй об'єктну програму. У випадку, коли мова високого рівня є вхідною, а мова асемблера або машинна — вихідною, такий транслятор отримує назву компілятора.

Транслятори можуть бути розділені на два основних типи: компілятори та інтерпретатори. Процес компіляції включає дві основні фази: аналіз та синтез. Під час аналізу вхідну програму розбивають на окремі елементи (лексеми), перевіряють її відповідність граматичним правилам і створюють проміжне представлення програми. На етапі синтезу з проміжного представлення формується програма в машинних кодах, яку називають об'єктною програмою. Останню можна виконати на комп'ютері без додаткової трансляції.

У відміну від компіляторів, інтерпретатор не створює нову програму; він лише виконує — інтерпретує — кожну інструкцію вхідної мови програмування. Подібно компілятору, інтерпретатор аналізує вхідну програму, створює проміжне представлення, але не формує об'єктну програму, а негайно виконує команди, передбачені вхідною програмою.

Компілятор виконує переклад програми з однієї мови програмування в іншу. На вхід компілятора надходить ланцюг символів, який представляє вхідну програму на певній мові програмування. На виході компілятора (об'єктна програма) також представляє собою ланцюг символів, що вже відповідає іншій мові програмування, наприклад, машинній мові конкретного комп'ютера. При цьому сам компілятор може бути написаний на третій мові.

1. Огляд методів та способів проектування трансляторів

Термін "транслятор" визначає обслуговуючу програму, що проводить трансляцію вихідної програми, представленої на вхідній мові програмування, у робочу програму, яка відображена на об'єктній мові. Наведене визначення застосовне до різноманітних транслюють програм. Однак кожна з таких програм може виявляти свої особливості в організації процесу трансляції. В сучасному контексті транслятори поділяються на три основні групи: асемблери, компілятори та інтерпретатори.

Асемблер - це системна обслуговуюча програма, яка перетворює символічні конструкції в команди машинної мови. Типовою особливістю асемблерів є дослівна трансляція однієї символічної команди в одну машинну.

Компілятор - обслуговуюча програма, яка виконує трансляцію програми, написаної мовою оригіналу програмування, в машинну мову. Схоже до асемблера, компілятор виконує перетворення програми з однієї мови в іншу, найчастіше - у мову конкретного комп'ютера.

Інтерпретатор - це програма чи пристрій, що виконує пооператорну трансляцію та виконання вихідної програми. Відмінно від компілятора, інтерпретатор не створює на виході програму на машинній мові. Розпізнавши команду вихідної мови, він негайно її виконує, забезпечуючи більшу гнучкість у процесі розробки та налагодження програм.

Процес трансляції включає фази лексичного аналізу, синтаксичного та семантичного аналізу, оптимізації коду та генерації коду. Лексичний аналіз розбиває вхідну програму на лексеми, що представляють слова відповідно до визначень мови. Синтаксичний аналіз визначає структуру програми, створюючи синтаксичне дерево. Семантичний аналіз виявляє залежності між частинами програми, недосяжні контекстно-вільним синтаксисом. Оптимізація коду та генерація коду спрямовані на оптимізацію та створення машинно-залежного коду відповідно.

Зазначені фази можуть об'єднуватися або відсутні у трансляторах в залежності від їхньої реалізації. Наприклад, у простих однопрохідних трансляторах може відсутні фаза генерації проміжного представлення та оптимізації, а інші фази можуть об'єднуватися.

Під час процесу виділення лексем лексичний аналізатор може виконувати дві основні функції: автоматично побудову таблиць об'єктів (таких як ідентифікатори, рядки, числа і т. д.) і видачу значень для кожної лексеми при кожному новому зверненні до нього. У цьому контексті таблиці об'єктів формуються в подальших етапах, наприклад, під час синтаксичного аналізу.

На етапі лексичного аналізу виявляються деякі прості помилки, такі як неприпустимі символи або невірний формат чисел та ідентифікаторів.

Основним завданням синтаксичного аналізу є розбір структури програми. Зазвичай під структурою розуміється дерево, яке відповідає розбору в контекстно-вільній граматиці мови програмування. У сучасній практиці найчастіше використовуються методи аналізу, такі як LL (1) або LR (1) та їхні варіанти (рекурсивний спуск для LL (1) або LR (1), LR (0), SLR (1), LALR (1) та інші для LR (1)). Рекурсивний спуск застосовується частіше при ручному програмуванні синтаксичного аналізатора, тоді як LR (1) використовується при автоматичній генерації синтаксичних аналізаторів.

Результатом синтаксичного аналізу ϵ синтаксичне дерево з посиланнями на таблиці об'єктів. Під час синтаксичного аналізу також виявляються помилки, пов'язані зі структурою програми.

На етапі контекстного аналізу виявляються взаємозалежності між різними частинами програми, які не можуть бути адекватно описані за допомогою контекстно-вільної граматики. Ці взаємозалежності, зокрема, включають аналіз типів об'єктів, областей видимості, відповідності параметрів, міток та інших аспектів "опис-використання". У ході контекстного аналізу таблиці об'єктів доповнюються інформацією, пов'язаною з описами (властивостями) об'єктів.

В основі контекстного аналізу лежить апарат атрибутних граматик. Результатом цього аналізу є створення атрибутованого дерева програми, де інформація про об'єкти може бути розсіяна в самому дереві чи сконцентрована в окремих таблицях об'єктів. Під час контекстного аналізу також можуть бути виявлені помилки, пов'язані з неправильним використанням об'єктів.

Після завершення контекстного аналізу програма може бути перетворена во внутрішнє представлення. Це здійснюється з метою оптимізації та/або для полегшення генерації коду. Крім того, перетворення програми у внутрішнє представлення може бути використано для створення переносимого компілятора. У цьому випадку, тільки остання фаза (генерація коду) є залежною від конкретної архітектури. В якості внутрішнього представлення може використовуватися префіксний або постфіксний запис, орієнтований граф, трійки, четвірки та інші формати.

Фаза оптимізації транслятора може включати декілька етапів, які спрямовані на покращення якості та ефективності згенерованого коду. Ці оптимізації часто розподіляються за двома головними критеріями: машинно-залежні та машинно-незалежні, а також локальні та глобальні.

Машинно-залежні оптимізації, як правило, проводяться на етапі генерації коду, і вони орієнтовані на конкретну архітектуру машини. Ці оптимізації можуть включати розподіл регістрів, вибір довгих або коротких переходів та оптимізацію вартості команд для конкретних послідовностей команд.

Глобальна оптимізація спрямована на поліпшення ефективності всієї програми і базується на глобальному потоковому аналізі, який виконується на графі програми. Цей аналіз враховує властивості програми, такі як межпроцедурний аналіз, міжмодульний аналіз та аналіз галузей життя змінних.

Фінальна фаза трансляції - генерація коду, результатом якої є або асемблерний модуль, або об'єктний (або завантажувальний) модуль. На цьому етапі можуть застосовуватися деякі локальні оптимізації для полегшення генерації вартісного та ефективного коду.

Важливо відзначити, що фази транслятора можуть бути відсутніми або об'єднаними в залежності від конкретної реалізації. В простіших випадках, таких як у випадку однопроходових трансляторів, може відсутній окремий етап генерації проміжного представлення та оптимізації, а інші фази можуть бути об'єднані в одну, при цьому не створюється явно побудованого синтаксичного дерева.

2. Формальний опис вхідної мови програмування

2.1 Деталізований опис вхідної мови в термінах розширеної нотації Бекуса-Наура

Однією з перших задач, що виникають при побудові компілятора, ϵ визначення вхідної мови програмування. Для цього використовують різні способи формального опису, серед яких я застосував розширену нотацію Бекуса-Haypa (extended Backus/Naur Form - EBNF).

```
topRule = "Mainprogram", "Start", varsBlok, ";", operators, "End";
varsBlok = "Data", "Integer16", identifier, [{ commaAndIdentifier }];
identifier = ", low letter, { low letter | number } {5};
commaAndIdentifier = ",", identifier;
codeBlok = "Start", write | read | assignment | ifStatement | goto statement
| labelRule | forToOrDownToDoRule | while | repeatUntil, "End";
operators = write | read | assignment | ifStatement | goto statement |
labelRule | forToOrDownToDoRule | while | repeatUntil;
read = "Read", "(", identifier, ")";
write = "Write", "(", equation | stringRule, ")";
assignment = identifier, "<-", equation;</pre>
ifStatement = "If", "(", equation, ")", codeBlok, ["Else", codeBlok];
goto statement = "Goto", ident;
labelRule = identifier, ":";
forToOrDownToDoRule = "For", assignment, "To" | "Downto", equation,
"Do", codeBlok;
while = "While", "(", equation, ")", "Start", operators | whileContinue | whileExit,
"End", "While";
whileContinue = "Continue", "While";
whileExit = "Exit", "While";
repeatUntil = "Repeat", operators, "Until", "(", equation, ")";
equation = signedNumber | identifier | notRule [{
operationAndIdentOrNumber | equation \}];
```

```
notRule = notOperation, signedNumber | identifier | equation;
operationAndIdentOrNumber = mult | arithmetic | logic | compare
signedNumber | identifier | equation;
arithmetic = "++" | "--";
mult = "**" | "Div" | "Mod";
logic = "&" | "|";
notOperation = "!";
compare = "=" | "<>" | "Lt" | "Et";
stringRule = """, string, """;
comment = "LComment" string;
LComment = "\$\$";
string = { low letter | up letter | number };
signedNumber = [ sign ] digit [{digit}];
sign = "+" | "-";
low \ \ letter = "a" \ | \ "b" \ | \ "c" \ | \ "d" \ | \ "e" \ | \ "f" \ | \ "g" \ | \ "h" \ | \ "i" \ | \ "j" \ | \ "k" \ | \ "l" \ | \ "m" \ | \ "n" \ |
"o" | "p" | "q" | "r" | "s" | "t" | "u" | "v" | "w" | "x" | "y" | "z";
up letter = "A" | "B" | "C" | "D" | "E" | "F" | "G" | "H" | "I" | "J" | "K" | "L" | "M" |
"N" | "O" | "P" | "Q" | "R" | "S" | "T" | "U" | "V" | "W" | "X" | "Y" | "Z";
digit = "0" | "1" | "2" | "3" | "4" | "5" | "6" | "7" | "8" | "9";
```

2.2 Опис термінальних символів та ключових слів

Визначимо окремі термінальні символи та нерозривні набори термінальних символів (ключові слова):

Термінальний символ або ключове слово	Значення
Maimprogram	Початок програми
Start	Початок тексту програми
Data	Початок блоку опису змінних
End	Кінець розділу операторів
Read	Оператор вводу змінних
Write	Оператор виводу (змінних або рядкових констант)
<-	Оператор присвоєння
If	Оператор умови
Else	Оператор умови
Goto	Оператор переходу
Label	Мітка переходу
For	Оператор циклу
То	Інкремент циклу
DownTo	Декремент циклу
Do	Початок тіла циклу
While	Оператор циклу
Continue	Оператор циклу
Exit	Оператор циклу
Repeat	Початок тіла циклу
Until	Оператор циклу
++	Оператор додавання

	Оператор віднімання
**	Оператор множення
Div	Оператор ділення
Mod	Оператор знаходження залишку від ділення
=	Оператор перевірки на рівність
\Diamond	Оператор перевірки на нерівність
Lt	Оператор перевірки чи менше
Et	Оператор перевірки чи більше
!	Оператор логічного заперечення
&	Оператор кон'юнкції
	Оператор диз'юнкції
integer16	16-ти розрядні знакові цілі
\$\$	Коментар
,	Розділювач
;	Ознака кінця оператора
(Відкриваюча дужка
)	Закриваюча дужка

До термінальних символів віднесемо також усі цифри (0-9), латинські букви (a-z, A-Z), символи табуляції, символ переходу на нову стрічку, пробілу.

3. Розробка транслятора вхідної мови програмування 3.1Вибір технології програмування

Для ефективної роботи створюваної програми важливу роль відіграє попереднє складення алгоритму роботи програми, алгоритму написання програми і вибір технології програмування.

Тому при складанні транслятора треба брати до уваги швидкість компіляції, якість об'єктної програми. Проект повинен давати можливість просто вносити зміни.

В реалізації мов високого рівня часто використовується специфічний тільки для компіляції засіб "розкрутки". З кожним транслятором завжди зв'язані три мови програмування: X — початкова, Y — об'єктна та Z — інструментальна. Транслятор перекладає програми мовою X в програми, складені мовою Y, при цьому сам транслятор ε програмою написаною мовою Z.

При розробці даного курсового проекту був використаний висхідний метод синтаксичного аналізу.

Також був обраний прямий метод лексичного аналізу. Характерною ознакою цього методу ϵ те, що його реалізація відбувається без повернення назад. Його можна сприймати, як один спільний скінченний автомат. Такий автомат на кожному кроці читає один вхідний символ і переходить у наступний стан, що наближає його до розпізнавання поточної лексеми чи формування інформації про помилки. Для лексем, що мають однакові підланцюжки, автомат має спільні фрагменти, що реалізують єдину множину станів. Частини, що відрізняються, реалізуються своїми фрагментами

3.2 Проектування таблиць транслятора

Використання таблиць значно полегшує створення трансляторів, тому у даному випадку використовуються наступне:

1) Мульти мапа для лексеми, значення та рядка кожного токена. std::multimap<int, std::shared_ptr<IToken>> m_priorityTokens;

```
std::string m_lexeme; //Лексема std::string m_value; //Значення int m_line = -1; //Рядок
```

2) Таблиця лексичних класів

Якщо у стовпці «Значення» відсутня інформація про токен, то це означає що його значення визначається користувачем під час написання коду на створеній мові програмування.

Таблиця 2 Опис термінальних символі та ключових слів

Токен	Значення
Program	Maimprogram
Start	Start
Vars	Data
End	End
VarType	integer16
Read	Read
Write	Write
Assignment	<-
If	If
Else	Else
Goto	Goto
Colon	:
Label	

For	For
То	То
DownTo	Downto
Do	Do
While	While
WhileContinue	Continue
WhileExit	Exit
Repeat	Repeat
Until	Until
Addition	++
Subtraction	
Multiplication	**
Division	Div
Mod	Mod
Equal	=
NotEqual	\Leftrightarrow
Less	Lt
Greate	Et
Not	!
And	&
Or	
Plus	+
Minus	-
Identifier	
Number	
String	
Undefined	

Unknown	
Comma	,
Quotes	66
Semicolon	;
LBraket	(
RBraket)
LComment	\$\$
Comment	

3.3 Розробка лексичного аналізатора

На фазі лексичного аналізу вхідна програма, що представляє собою потік літер, розбивається на лексеми - слова у відповідності з визначеннями мови. Лексичний аналізатор може працювати в двох основних режимах: або як підпрограма, що викликається синтаксичним аналізатором для отримання чергової лексеми, або як повний прохід, результатом якого є файл лексем.

Для нашої програми виберемо другий варіант. Тобто, спочатку буде виконуватись фаза лексичного аналізу. Результатом цієї фази буде файл з списком лексем. Але лексеми записуються у файл не як послідовність символів. Кожній лексемі присвоюється певний символ, тип, значення та рядок. Ці дані далі записуються у файл. Такий підхід дозволяє спростити роботу синтаксичного аналізатора.

Також на етапі лексичного аналізу виявляються деякі (найпростіші) помилки (неприпустимі символи, неправильний запис чисел, ідентифікаторів та ін.)

На вхід лексичного аналізатора надходить текст вихідної програми, а вихідна інформація передається для подальшої обробки компілятором на етапі синтаксичного аналізу.

Існує кілька причин, з яких до складу практично всіх компіляторів включають лексичний аналіз:

- застосування лексичного аналізатора спрощує роботу з текстом вихідної програми на етапі синтаксичного розбору;
- для виділення в тексті та розбору лексем можливо застосовувати просту, ефективну і теоретично добре пророблену техніку аналізу;

3.3.1 Розробка блок-схеми алгоритму

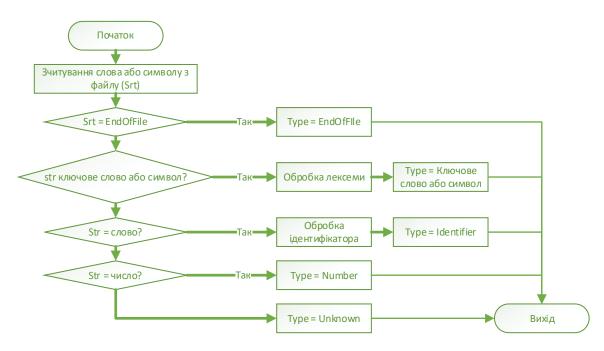

Рис. 3.1 Блок-схема роботи лексичного аналізатора

3.3.2 Опис програми реалізації лексичного аналізатора

Основна задача лексичного аналізу — розбити вихідний текст, що складається з послідовності одиночних символів, на послідовність слів, або лексем, тобто виділити ці слова з безперервної послідовності символів. Всі символи вхідної послідовності з цієї точки зору розділяються на символи, що належать якимнебудь лексемам, і символи, що розділяють лексеми. В цьому випадку використовуються звичайні засоби обробки рядків. Вхідна програма проглядається послідовно з початку до кінця. Базові елементи, або лексичні одиниці, розділяються пробілами, знаками операцій і спеціальними символами (новий рядок, знак табуляції), і таким чином виділяються та розпізнаються ідентифікатори, літерали і термінальні символи (операції, ключові слова).

Програма аналізує файл поки не досягне його кінця. Для вхідного файлу викликається функція tokenize(). Вона зчитує з файлу його вміст та кожну лексему порівнює з зарезервованою словами якщо є співпадіння то присвоює лексемі відповідний тип або значення, якщо це числова константа.

При виділенні лексеми вона розпізнається та записується у список m_t tokens за допомогою відповідного типу лексеми, що є унікальним для кожної

лексеми із усього можливого їх набору. Це дає можливість наступним фазам компіляції звертатись до лексеми не як до послідовності символів, а як до унікального типу лексеми, що значно спрощує роботу синтаксичного аналізатора: легко перевіряти належність лексеми до відповідної синтаксичної конструкції та є можливість легкого перегляду програми, як вгору, так і вниз, від поточної позиції аналізу. Також в таблиці лексем ведуться записи, щодо рядка відповідної лексеми — для місця помилки — та додаткова інформація.

При лексичному аналізі виявляються і відзначаються лексичні помилки (наприклад, недопустимі символи і неправильні ідентифікатори). Лексична фаза відкидає також коментарі та символи лапок у конструкції String, оскільки вони не мають ніякого впливу на виконання програми, отже й на синтаксичний розбір та генерацію коду.

В даному курсовому проекті реалізовано прямий лексичний аналізатор, який виділяє з вхідного тексту програми окремі лексеми і на основі цього формує таблицю.

3.4 Розробка синтаксичного та семантичного аналізатора

Синтаксичний аналізатор - частина компілятора, яка відповідає за виявлення основних синтаксичних конструкцій вхідної мови. У завдання синтаксичного аналізатора входить: знайти і виділити основні синтаксичні конструкції в тексті вхідної програми, встановити тип і перевірити правильність кожної синтаксичної конструкції у вигляді, зручному для подальшої генерації тексту результуючої програми.

В основі синтаксичного аналізатора лежить Розпізнавач тексту вхідної програми на основі граматики вхідного мови. Як правило, синтаксичні конструкції мов програмування можуть бути описані за допомогою КС-граматик, рідше зустрічаються мови, які можуть бути описані за допомогою регулярних граматик. Найчастіше регулярні граматики застосовні до мов асемблера, а мови високого рівня побудовані на основі КС-мов.

Синтаксичний розбір - це основна частина компіляції на етапі аналізу. Без виконання синтаксичного розбору робота компілятора безглузда, у той час як лексичний аналізатор ϵ зовсім необов'язковим. Усі завдання з перевірки лексики вхідного мови можуть бути вирішені на етапі синтаксичного розбору. Сканер тільки дозволя ϵ позбавити складний за структурою лексичний аналізатор від рішення примітивних завдань з виявлення та запам'ятовування лексем вхідний програми.

В даному курсовому проекті синтаксичний аналіз можна виконувати лише після виконання лексичного аналізу, він являється окремим етапом трансляції.

На вході даного аналізатора ϵ файл лексем, який ϵ результатом виконання лексичного аналізу, на базі цього файлу синтаксичний аналізатор формує таблицю ідентифікаторів та змінних.

3.4.1 Опис програми реалізації синтаксичного та семантичного аналізатора

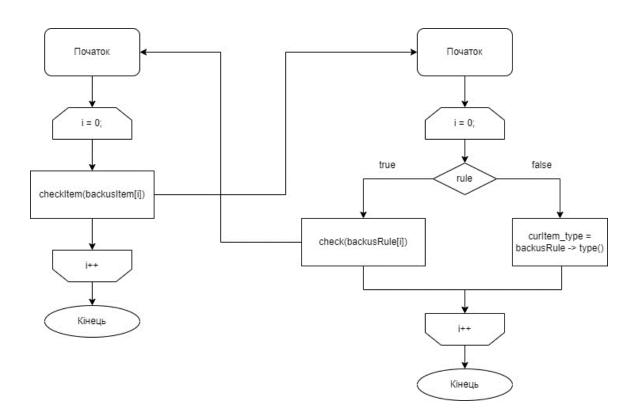
На вхід синтаксичного аналізатора подіється таблиця лексем створена на етапі лексичного аналізу. Аналізатор проходить по ній і перевіряє чи набір лексем відповідає раніше описаним формам нотації Бекуса-Наура. І разі не відповідності у файл з помилками виводиться інформація про помилку і про рядок на якій вона знаходиться.

При знаходженні оператора присвоєння або математичних виразів здійснюється перевірка балансу дужок(кількість відкриваючих дужок має дорівнювати кількості закриваючих). Також здійснюється перевірка чи не йдуть підряд декілька лексем одного типу

Результатом синтаксичного аналізу ϵ синтаксичне дерево з посиланнями на таблиці об'єктів. У процесі синтаксичного аналізу також виявляються помилки, пов'язані зі структурою програми.

В основі синтаксичного аналізатора лежить розпізнавач тексту вхідної програми на основі граматики вхідної мови.

3.4.2 Розробка граф-схеми алгоритму

3.5 Розробка генератора коду

Синтаксичне дерево в чистому вигляді несе тільки інформацію про структуру програми. Насправді в процесі генерації коду потрібна також інформація про змінні (наприклад, їх адреси), процедури (також адреси, рівні), мітки і т.д. Для представлення цієї інформації можливі різні рішення. Найбільш поширені два:

- інформація зберігається у таблицях генератора коду;
- інформація зберігається у відповідних вершинах дерева.

Розглянемо, наприклад, структуру таблиць, які можуть бути використані в поєднанні з Лідер-представленням. Оскільки Лідер-представлення не містить інформації про адреси змінних, значить, цю інформацію потрібно формувати в процесі обробки оголошень і зберігати в таблицях. Це стосується і описів масивів, записів і т.д. Крім того, в таблицях також повинна міститися інформація про процедури (адреси, рівні, модулі, в яких процедури описані, і т.д.). При вході в процедуру в таблиці рівнів процедур заводиться новий вхід - вказівник на таблицю описів. При виході вказівник поновлюється на старе значення. Якщо проміжне представлення - дерево, то інформація може зберігатися в вершинах самого дерева.

Генерація коду — це машинно-залежний етап компіляції, під час якого відбувається побудова машинного еквівалента вхідної програми. Зазвичай входом для генератора коду служить проміжна форма представлення програми, а на виході може з'являтися об'єктний код або модуль завантаження.

Генератор асемблерного коду приймає масив лексем без помилок. Якщо на двох попередніх етапах виявлено помилки, то ця фаза не виконується.

В даному курсовому проекті генерація коду реалізується як окремий етап. Можливість його виконання є лише за умови, що попередньо успішно виконався етап синтаксичного аналізу. І використовує результат виконання попереднього аналізу, тобто два файли: перший містить згенерований асемблерний код відповідно операторам які були в програмі, другий файл містить таблицю змінних. Інформація з них зчитується в відповідному порядку, основні константні конструкції записуються в файл аsm.

3.5.1 Розробка граф-схеми алгоритму

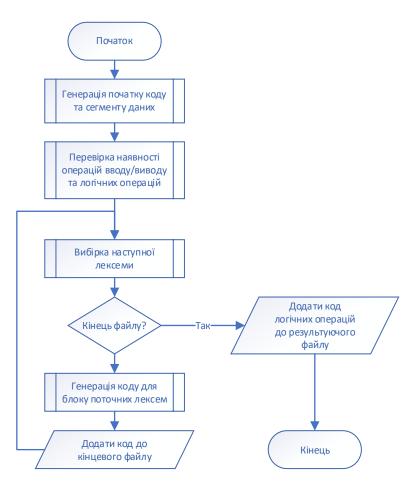

Рис. 3.3 Блок схема генератора коду

3.5.2 Опис програми реалізації генератора коду

У компілятора, реалізованого в даному курсовому проекті, вихідна мова - програма на мові Assembler. Ця програма записується у файл, що має таку ж саму назву, як і файл з вхідним текстом, але розширення "asm". Генерація коду відбувається одразу ж після синтаксичного аналізу.

В даному трансляторі генератор коду послідовно викликає окремі функції, які записують у вихідний файл частини коду.

Першим кроком генерації коду записується ініціалізація сегменту даних. Далі виконується аналіз коду, та визначаються процедури, зміні, які використовуються.

Проаналізувавши змінні, які ϵ у програмі, генератор форму ϵ код даних для асемблерної програми. Для цього з таблиці лексем вибирається ім'я змінної (типи змінних відповідають 4 байтам), та записується 0, в якості початкового значення.

Аналіз наявних процедур необхідний у зв'язку з тим, що процедури введення/виведення, виконання арифметичних та логічних операцій, виконано у вигляді окремих процедур і у випадку їх відсутності немає сенсу записувати у вихідний файл зайву інформацію.

Після цього зчитується лексема з таблиці лексем. Також відбувається перевірка, чи це не остання лексема. Якщо це остання лексема, то функція завершується.

Наступним кроком ϵ аналіз таблиці лексем, та безпосередня генерація коду у відповідності до вхідної програми.

Генератор коду зчитує лексему та генерує відповідний код, який записується у файл. Наприклад, якщо це лексема виведення, то у основну програму записується виклик процедури виведення, попередньо записавши у співпроцесор значення, яке необхідно вивести. Якщо це арифметична операція, так само викликається дана процедура, але як і в попередньому випадку, спочатку у регістри співпроцесора записується інформація, яка вказує над якими значеннями виконувати дії.

Генератор закінчує свою роботу, коли зчитує лексему, що відповідає кінцю файлу.

В кінці своє роботи, генератор формує код завершення ассемблерної програми.

4. Опис програми

Дана програма написана мовою C++ з при розробці якої було створено структури BackusRule та BackusRuleItem за допомогою яких можна чітко описати нотатки Бекуса-Наура, які використовуються для семантично-лексичного аналізу написаної програми для заданої мови програмування

```
auto assingmentRule = BackusRule::MakeRule("AssignmentRule", {
  BackusRuleItem({ identRule->type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({Assignment::Type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ equation->type()}, OnlyOne)
  });
auto read = BackusRule::MakeRule("ReadRule", {
  BackusRuleItem({
                      Read::Type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ LBraket::Type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ identRule->type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ RBraket::Type()}, OnlyOne)
  });
auto write = BackusRule::MakeRule("WriteRule", {
  BackusRuleItem({
                      Write::Type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ LBraket::Type()}, OnlyOne | PairStart),
  BackusRuleItem({ stringRule->type(), equation->type() }, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ RBraket::Type()}, OnlyOne | PairEnd)
  });
auto codeBlok = BackusRule::MakeRule("CodeBlok", {
  BackusRuleItem({
                      Start::Type()}, OnlyOne),
  BackusRuleItem({ operators->type(), operatorsWithSemicolon->type()},
Optional | OneOrMore),
```

```
BackusRuleItem({ End::Type()}, OnlyOne)
});

auto topRule = BackusRule::MakeRule("TopRule", {
    BackusRuleItem({ Program::Type()}, OnlyOne),
    BackusRuleItem({ identRule->type()}, OnlyOne),
    BackusRuleItem({ Semicolon::Type()}, OnlyOne),
    BackusRuleItem({ Vars::Type()}, OnlyOne),
    BackusRuleItem({ varsBlok->type()}, OnlyOne),
    BackusRuleItem({ codeBlok->type()}, OnlyOne)
});
```

Вище наведено приклад опису нотаток Бекуса-Наура за допомогою цих структур. Наприклад topRule це правило, що відповідає за правильну структуру написаної програми, тобто якими лексемами вона повинна починатись та які операції можуть бути використанні всередині виконавчого блоку програми.

Всередині структури BackusRule описаний порядок токенів для певного правила. А в структурі BackusRuleItem описані токени, які при перевірці трактуються програмою як «АБО», тобто повинен бути лише один з описаних токенів. Наприклад для write послідовно необхідний токен Write після якого йде ліва дужка, далі може бути або певний вираз або рядок тексту який необхідно вивести. І закінчується правило токеном правої дужки.

Основна частина програми складається з 3 компонентів: парсера лексем, правил Бекуса-Наура та генератора асемблерного коду. Кожен з цих компонентів працює зі власним інтерфейсом на певному етапі виконання програми.

Кожен токен це окремий клас що наслідує 3 інтерфейси:

- IToken
- IBackusRule

• IGeneratorItem

Наявність наслідування цих інтерфейсів кожним токеном дозволяє без проблем звертатись до кожного віддільного токена на усіх етапах виконання програми

Для процесу парсингу програми використовується інтерфейс IToken. Що дозволяє простіше з точки зору реалізації звертатись до токенів при аналізі вхідної програми.

Правила Бекуса-Наура для своєї роботи використовують інтерфейс IBackusRule. Це дозволяє викликати функцію перевірки check до кожного прописаного у коді правила запису як програми в цілому так і кожного віддільної операції, що спрощує подальший пошук ймовірних помилок у коді програми, яка буде транслюватись у асемблерний код.

Інтерфейс IGeneratorItem використовується генератором асемблерного коду при трансляції вхідної програми. Оскільки кожен токен є віддільним класом, то у ньому була реалізована функція genCode яка використовується генератором, що дозволяє записати необхідний асемблерний код який буде згенерований певним токеном. Наприклад:

Для класу та токену Greate що визначає при порівнянні який елемент більший, функція генерації відповідного коду виглядає наступним чином:

```
void genCode(std::ostream& out, GeneratorDetails& details,
    std::list<std::shared_ptr<IGeneratorItem>>::iterator& it,
    const std::list<std::shared_ptr<IGeneratorItem>>::iterator& end) const final
{
    RegPROC(details);
    out << "\tcall Greate_\n";
};</pre>
```

За допомогою функції RegPROC токен за потреби реєструє процедуру у генераторі.

```
static void RegPROC(GeneratorDetails& details)
{
  if (!IsRegistered())
  {
    details.registerProc("Greate ", PrintGreate);
    SetRegistered();
  }
}
static void PrintGreate(std::ostream& out, const
GeneratorDetails::GeneratorArgs& args)
{
  out << ";===Procedure
Greate=====
  out << "Greate PROC\n";
  out << "\tpushf\n";
  out << "\tpop cx\n\n";
  out << "\tmov " << args.regPrefix << "ax, [esp + " << args.posArg0 << "]\n";
  out << "\tcmp " << args.regPrefix << "ax, [esp + " << args.posArg1 << "]\n";
  out << "\tjle greate false\n";
  out << "\tmov" << args.regPrefix << "ax, 1\n";
  out << "\tjmp greate fin\n";
  out << "greate false:\n";
  out << "\tmov " << args.regPrefix << "ax, 0\n";
  out << "greate fin:\n";
  out << "\tpush cx\n";
  out << "\tpopf\n\n";
```

```
GeneratorUtils::PrintResultToStack(out, args);
out << "\tret\n";
out << "Greate_ ENDP\n";
out <<
";=======\n";
```

Така структура програми дозволяє без проблем аналізувати великі програми, написані на вхідній мові програмування. Також використання правил Бекуса-Наура дозволяє ефективно анадізувати програми великого обсягу.

Генератор у свою чергу буде більш оптимізовано генерувати асемблерний код, створюючи код лише тих операцій, що буди використані у вхідній програмі.

4.1 Опис інтерфейсу та інструкція користувачеві

Вхідним файлом для даної програми є звичайний текстовий файл з розширенням р24. У цьому файлі необхідно набрати бажану для трансляції програму та зберегти її. Синтаксис повинен відповідати вхідній мові.

Створений транслятор є консольною програмою, що запускається з командної стрічки з параметром: "CWork p24.exe <im'я програми>.p24"

Якщо обидва файли мають місце на диску та правильно сформовані, програма буде запущена на виконання.

Початковою фазою обробки є лексичний аналіз (розбиття на окремі лексеми). Результатом цього етапу є файл lexems.txt, який містить таблицю лексем. Вміст цього файлу складається з 4 полів — 1 — безпосередньо сама лексема; 2 — тип лексеми; 3 — значення лексеми (необхідне для чисел і ідентифікаторів); 4 — рядок, у якому лексема знаходиться. Наступним етапом є перевірка на правильність написання програми (вхідної). Інформацію про наявність чи відсутність помилок можна переглянути у файлі еrror.txt. Якщо граматичний розбір виконаний успішно, файл буде містити відповідне повідомлення. Інакше, у файлі будуть зазначені помилки з іх описом та вказанням їх місця у тексті програми.

Останнім етапом є генерація коду. Транслятор переходить до цього етапу, лише у випадку, коли відсутні граматичні помилки у вхідній програмі. Згенерований код записується у файлу <ім'я програми>.asm.

Для отримання виконавчого файлу необхідно скористатись програмою Masm32.exe

5. Відлагодження та тестування програми

Тестування програмного забезпечення ϵ важливим етапом розробки продукту. На цьому етапі знаходяться помилки допущені на попередніх етапах. Цей етап дозволя ϵ покращити певні характеристики продукту, наприклад — інтерфейс. Да ϵ можливість знайти та вподальшому виправити слабкі сторони, якшо вони ϵ .

Відлагодження даної програми здійснюється за допомогою набору кількох програм, які відповідають заданій граматиці. Та перевірці коректності коду, що генерується, коректності знаходження помилок та розбивки на лексеми.

5.1 Виявлення лексичних та синтаксичних помилок

Виявлення лексичних помилок відбувається на стадії лексичного аналізу. Під час розбиття вхідної програми на окремі лексеми відбувається перевірка чи відповідає вхідна лексема граматиці. Якщо ця лексема є в граматиці то вона ідентифікується і в таблиці лексем визначається. У випадку неспівпадіння лексемі присвоюється тип "невпізнаної лексеми". Повідомлення про такі помилки можна побачити лише після виконання процедури перевірки таблиці лексем, яка знаходиться в файлі.

Виявлення синтаксичних помилок відбувається на стадії перевірки програми на коректність окремо від синтаксичного аналізу. При цьому перевіряється окремо кожне твердження яке може бути або виразом, або оператором (циклу, вводу/виводу), або оголошенням, та перевіряється структура програми в цілому.

Приклад виявлення:

Текст програми з помилками

```
$$Prog1

Mainprogram

Start

Data Integer16 _aaaaaaa,_bbbb,_xxxxxxx,_yyyyyy;

Write("Read _aaaaaa: ");

Re ad(_aaaaaa);

Write("Read _bbbbbb: ");

Read( bbbbbb);
```

```
Write(" aaaaaa + bbbbbb: ");
Write( aaaaaa ++ bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa - bbbbbb: ");
Write( aaaaaa -- bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa * bbbbbb: ");
Write(_aaaaaa ** _bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa / bbbbbb: ");
Write( aaaaaa Div bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa % bbbbbb: ");
Write( aaaaaa Mod bbbbbb);
xxxxxx<-( aaaaaa -- bbbbbb) ** 10 ++ ( aaaaaa ++ bbbbbb) Div 10;
yyyyy<- xxxxxx ++ ( xxxxxx Mod 10);
Write("\n xxxxxxx = ( aaaaaa - bbbbbb) * 10 + ( aaaaaa + bbbbbb) / 10 \cdot n");
Write( xxxxxx);
Write("\n yyyyyyy = xxxxxx + (xxxxxx \% 10)\n");
Write(_yyyyyy);
End
Текст файлу з повідомленнями про помилки
List of errors
There are 4 lexical errors.
There are 2 syntax errors.
```

There are 0 semantic errors.

Line 4: Lexical error: Unknown token: aaaaaaa

Line 4: Lexical error: Unknown token: bbbb

Line 4: Syntax error: Expected: VarsBlok before aaaaaaa

Line 4: Syntax error: Expected: IdentRule before aaaaaaa

Line 6: Lexical error: Unknown token: Re

Line 6: Lexical error: Unknown token: ad

5.2 Виявлення семантичних помилок

Суттю виявлення семантичних помилок є перевірка числових констант на відповідність типу integer16, тобто знаковому цілому числу з відповідним діапазоном значень і перевірку на коректність використання змінних integer16 у цілочисельних і логічних виразах.

5.3 Загальна перевірка коректності роботи транслятора

Для того щоб здійснити перевірку коректності роботи транслятора необхідно завантажити коректну до заданої вхідної мови програму.

Текст коректної програми

```
$$Prog1
Mainprogram
Start
Data Integer16 aaaaaa, bbbbbb, xxxxxx, yyyyyy;
Write("Read aaaaaa: ");
Read( aaaaaa);
Write("Read bbbbbb: ");
Read( bbbbbb);
Write(" aaaaaa + bbbbbb: ");
Write( aaaaaa ++ bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa - bbbbbb: ");
Write( aaaaaa -- bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa * bbbbbb: ");
Write( aaaaaa ** bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa / bbbbbb: ");
Write( aaaaaa Div bbbbbb);
Write("\n Aaaaaaaa % bbbbbb: ");
Write( aaaaaa Mod bbbbbb);
```

```
_xxxxxx<-(_aaaaaa -- _bbbbbb) ** 10 ++ (_aaaaaa ++ _bbbbbb) Div 10;
_yyyyyy<-_xxxxxx ++ (_xxxxxx Mod 10);
Write("\n_xxxxxxx = (_aaaaaa - _bbbbbb) * 10 + (_aaaaaa + _bbbbbb) / 10\n");
Write(_xxxxxx);
Write("\n_yyyyyyy = _xxxxxx + (_xxxxxx % 10)\n");
Write(_yyyyyy);
End
```

Оскільки дана програма відповідає граматиці то результати виконання лексичного, синтаксичного аналізів, а також генератора коду будуть позитивними.

В результаті буде отримано асемблерний файл, який ϵ результатом виконання трансляції з заданої вхідної мови на мову Assembler даної програми (його вміст наведений в Додатку A).

Після виконання компіляції даного файлу на виході отримаєм наступний результат роботи програми:

```
Read _aaaaaa: 5
Read _bbbbbb: 9
_aaaaaa + _bbbbbb: 14
_Aaaaaaaa - _bbbbbb: -4
_Aaaaaaaa * _bbbbbb: 45
_Aaaaaaaa / _bbbbbb: 0
_Aaaaaaaa % _bbbbbb: 5
_xxxxxxx = (_aaaaaa - _bbbbbb) * 10 + (_aaaaaa + _bbbbbb) / 10
-39
_yyyyyyy = _xxxxxx + (_xxxxxx % 10)
-48
```

Рис. 5.1 Результат виконання коректної програми

При перевірці отриманого результату, можна зробити висновок про правильність роботи програми, а отже і про правильність роботи транслятора.

5.4 Тестова програма №1

Write(_yyyyyy);

End

Текст програми \$\$Prog1 Mainprogram Start Data Integer16 aaaaaa, bbbbbb, xxxxxx, yyyyyy; Write("Read aaaaaa: "); Read(aaaaaa); Write("Read bbbbbb: "); Read(bbbbbb); Write(" aaaaaa + bbbbbb: "); Write(aaaaaa ++ bbbbbb); Write("\n Aaaaaaaa - bbbbbb: "); Write(aaaaaa -- bbbbbb); Write("\n Aaaaaaaa * bbbbbb: "); Write(_aaaaaa ** _bbbbbb); Write("\n_Aaaaaaaa / _bbbbbb: "); Write(aaaaaa Div bbbbbb); Write("\n Aaaaaaaa % bbbbbb: "); Write(aaaaaa Mod bbbbbb); xxxxxx<-(aaaaaa -- bbbbbb) ** 10 ++ (aaaaaa ++ bbbbbb) Div 10; yyyyy<- xxxxxx ++ (xxxxxx Mod 10); Write("\n xxxxxxx = (aaaaaa - bbbbbb) * 10 + (aaaaaa + bbbbbb) / $10 \cdot n$ "); Write(xxxxxx); Write(" $\n_yyyyyyy = _xxxxxx + (_xxxxxx % 10)\n"$);

Результат виконання

```
Read _aaaaaa: 5
Read _bbbbbb: 9
_aaaaaa + _bbbbbb: 14
_Aaaaaaaa - _bbbbbb: -4
_Aaaaaaaa * _bbbbbb: 45
_Aaaaaaaa / _bbbbbb: 0
_Aaaaaaaa % _bbbbbb: 5
_xxxxxxxx = (_aaaaaa - _bbbbbb) * 10 + (_aaaaaa + _bbbbbb) / 10
-39
_yyyyyyy = _xxxxxx + (_xxxxxx % 10)
-48
```

Рис. 5.2 Результат виконання тестової програми №1

5.5 Тестова програма №2

```
Текст програми
$$Prog2
Mainprogram
Start
Data Integer16 aaaaaa, bbbbbb, ccccc;
Write("Read aaaaaa: ");
Read( aaaaaa);
Write("Read _bbbbbb: ");
Read(_bbbbbb);
Write("Read ccccc: ");
Read( ccccc);
If( aaaaaa Et bbbbbb)
Start
     If(_aaaaaa Et _ccccc)
      Start
           Goto avalue;
      End
      Else
      Start
           Write(_ccccc);
           Goto _outoif;
           _avalue:
           Write( aaaaaa);
           Goto _outoif;
      End
```

End

```
If( bbbbbb Lt ccccc)
      Start
            Write( ccccc);
      End
      Else
      Start
            Write( bbbbbb);
      End
outoif:
Write("\n");
If((_aaaaaa = _bbbbbb) & (_aaaaaa = _ccccc) & (_bbbbb = _ccccc))
Start
      Write(1);
End
Else
Start
      Write(0);
End
Write("\n");
If((_aaaaaa Lt 0) | (_bbbbbb Lt 0) | (_ccccc Lt 0))
Start
      Write(-1);
End
Else
Start
      Write(0);
End
Write("\n");
```

Результат виконання

```
Read _aaaaaa: 5
Read _bbbbbb: 9
Read _cccccc: -10
9
0
-1
10
```

Рис. 5.3 Результат виконання тестової програми №2

5.6 Тестова програма №3

Текст програми

```
$$Prog3

Mainprogram

Start

Data Integer16 _aaaaaa,_aaaaa2,_bbbbbb,_xxxxxxx,_cccc1,_cccc2;

Write("Read _aaaaaa: ");

Read(_aaaaaa);

Write("Read _bbbbbb: ");

Read(_bbbbbb);

Write("For To do");
```

```
For aaaaaa2<- aaaaaa To bbbbbb Do
Start
     Write("\n");
     Write(_aaaaa2 ** _aaaaa2);
End
Write("\nFor Downto do");
For aaaaaa2<- bbbbbb Downto aaaaaa Do
Start
     Write("\n");
     Write(_aaaaa2 ** _aaaaa2);
End
Write("\nWhile _aaaaaa * _bbbbbb: ");
_xxxxxx<-0;
cccc1<-0;
While( cccc1 Lt aaaaaa)
Start
     _cccc2<-0;
     While (cccc2 Lt bbbbbb)
     Start
           xxxxxx<-xxxxxx++1;
           cccc2<- cccc2 ++ 1;
     End
cccc1<- cccc1 ++ 1;
End
Write( xxxxxx);
Write("\nRepeat Until aaaaaa * bbbbbb: ");
```

```
_xxxxxx<-0;
_ccccc1<-1;
Repeat
_cccc2<-1;
Repeat
_xxxxxx<-_xxxxxx++1;
_cccc2<-_cccc2++1;
Until(!(_cccc2 Et _bbbbbb))
_cccc1<-_cccc1++1;
Until(!(_cccc1 Et _aaaaaa))
Write(_xxxxxx);
```

End

Результат виконання

```
Read _aaaaaa: 5
Read _bbbbbb: 9
For To do
25
36
49
64
81
For Downto do
81
64
49
36
25
While _aaaaaa * _bbbbbb: 45
Repeat Until _aaaaaa * _bbbbbbb: 45
```

Рис. 5.4 Результат виконання тестової програми №3

Висновки

В процесі виконання курсового проекту було виконано наступне:

- 1. Складено формальний опис мови програмування р24, в термінах розширеної нотації Бекуса-Наура, виділено усі термінальні символи та ключові слова.
- 2. Створено компілятор мови програмування р24, а саме:
- 2.1. Розроблено прямий лексичний аналізатор, орієнтований на розпізнавання лексем, що ϵ заявлені в формальному описі мови програмування.
- 2.2. Розроблено синтаксичний аналізатор на основі низхідного методу. Складено деталізований опис вхідної мови в термінах розширеної нотації Бекуса-Наура
- 2.3. Розроблено генератор коду, відповідні процедури якого викликаються після перевірки синтаксичним аналізатором коректності запису чергового оператора, мови програмування р24. Вихідним кодом генератора є програма на мові Assembler(x86).
- 3. Проведене тестування компілятора на тестових програмах за наступними пунктами:
- 3.1. На виявлення лексичних помилок.
- 3.2. На виявлення синтаксичних помилок.
- 3.3. Загальна перевірка роботи компілятора.

Тестування не виявило помилок в роботі компілятор, і всі помилки в тестових програмах на мові р24 були успішно виявлені і відповідно оброблені.

В результаті виконання даної курсового проекту було засвоєно методи розробки та реалізації компонент систем програмування.

Список використаної літератури

1. Language Processors: Assembler, Compiler and Interpreter

URL: Language Processors: Assembler, Compiler and Interpreter - GeeksforGeeks

2. Error Handling in Compiler Design

URL: Error Handling in Compiler Design - GeeksforGeeks

3. Symbol Table in Compiler

URL: Symbol Table in Compiler - GeeksforGeeks

4. Вікіпедія

URL: Wikipedia

5. Stack Overflow

URL: Stack Overflow - Where Developers Learn, Share, & Build Careers

Додатки

Додаток А (Код на мові Асемблер)

Prog1.asm

.386

.model flat, stdcall

option casemap :none

include masm32\include\windows.inc include masm32\include\kernel32.inc include masm32\include\masm32.inc include masm32\include\user32.inc include masm32\include\msvcrt.inc includelib masm32\lib\kernel32.lib includelib masm32\lib\masm32.lib includelib masm32\lib\msvcrt.lib

.DATA

;===User

aaaaaa dw 0
bbbbbbb dw 0
xxxxxxx dw 0
yyyyyy dw 0

DivErrMsg db 13, 10, "Division: Error: division by zero", 0

ModErrMsg db 13, 10, "Mod: Error: division by zero", 0

String_0 db "Read_aaaaaa: ", 0

```
String 1
                  db
                        "Read bbbbbb: ", 0
      String 2
                  db
                        " aaaaaa + bbbbbb: ", 0
      String 3
                        13, 10, " Aaaaaaaa - bbbbbb: ", 0
                  db
      String 4
                        13, 10, " Aaaaaaaa * bbbbbb: ", 0
                  db
      String 5
                        13, 10, " Aaaaaaaa / bbbbbb: ", 0
                  db
      String 6
                        13, 10, " Aaaaaaaa % bbbbbb: ", 0
                  db
                        13, 10, " xxxxxxx = ( aaaaaa - bbbbbb) * 10 +
      String 7
                  db
(_aaaaaa + _bbbbbb) / 10", 13, 10, 0
      String 8
                  db
                        13, 10, "yyyyyy = xxxxxx + (xxxxxx \% 10)", 13,
10, 0
```

;===Addition

hConsoleInput dd?

hConsoleOutput dd ?

endBuff db 5 dup (?)

msg1310 db 13, 10, 0

CharsReadNum dd ?

InputBuf db 15 dup (?)

OutMessage db "%hd", 0

ResMessage db 20 dup (?)

.CODE

start:

invoke AllocConsole

invoke GetStdHandle, STD INPUT HANDLE

mov hConsoleInput, eax

invoke GetStdHandle, STD_OUTPUT_HANDLE

```
mov hConsoleOutput, eax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 0, SIZEOF String 0
-1, 0, 0
     call Input
     mov aaaaaa, ax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 1, SIZEOF String 1
-1, 0, 0
     call Input
     mov bbbbbb, ax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 2, SIZEOF String 2
-1, 0, 0
     push aaaaaa
     push_bbbbbb
     call Add
     call Output
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 3, SIZEOF String 3
-1, 0, 0
     push aaaaaa
     push bbbbbb
     call Sub
     call Output
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 4, SIZEOF String 4
-1, 0, 0
     push aaaaaa
     push bbbbbb
     call Mul
     call Output
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 5, SIZEOF String 5
-1, 0, 0
     push aaaaaa
```

```
push bbbbbb
      call Div
      call Output
      invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 6, SIZEOF String 6
-1, 0, 0
     push _aaaaaaa_
     push_bbbbbb_
      call Mod
      call Output
     push aaaaaa
     push bbbbbb
      call Sub
     push word ptr 10
      call Mul
     push aaaaaa
     push bbbbbb
      call Add
     push word ptr 10
     call Div
      call Add_
     pop _xxxxxxx_
     push _xxxxxxx__
     push _xxxxxx__
     push word ptr 10
      call Mod
      call Add_
      pop _yyyyyy__
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 7, SIZEOF String 7
-1, 0, 0
```

```
push xxxxxx
     call Output
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 8, SIZEOF String 8
-1, 0, 0
     push _yyyyyy_
     call Output_
exit label:
invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR msg1310, SIZEOF msg1310 - 1,
0, 0
invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR endBuff, 5, 0, 0
invoke ExitProcess, 0
;===Procedure
Add PROC
     mov ax, [esp + 6]
     add ax, [esp + 4]
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Add ENDP
```

```
;===Procedure
Div PROC
      pushf
      pop cx
      mov ax, [esp + 4]
      cmp ax, 0
      jne end check
      invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR DivErrMsg, SIZEOF
DivErrMsg - 1, 0, 0
     jmp exit_label
end_check:
      mov ax, [esp + 6]
      cmp ax, 0
      jge gr
lo:
      mov dx, -1
      jmp less fin
gr:
      mov dx, 0
less_fin:
      mov ax, [esp + 6]
      idiv word ptr [esp + 4]
      push cx
      popf
      mov [esp + 6], ax
```

```
pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Div_ ENDP
;===Procedure
_____
Input PROC
     invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR InputBuf, 13, ADDR
CharsReadNum, 0
     invoke crt atoi, ADDR InputBuf
     ret
Input ENDP
;===Procedure
Mod_PROC
     pushf
     pop cx
     mov ax, [esp + 4]
     cmp ax, 0
```

```
jne end check
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR ModErrMsg, SIZEOF
ModErrMsg - 1, 0, 0
     jmp exit label
end check:
     mov ax, [esp + 6]
     cmp ax, 0
     jge gr
lo:
     mov dx, -1
     jmp less fin
gr:
     mov dx, 0
less fin:
     mov ax, [esp + 6]
     idiv word ptr [esp + 4]
     mov ax, dx
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Mod ENDP
```

;===] Mul=	Procedure
====	
Mul_	PROC
	mov ax, $[esp + 6]$
	imul word ptr [esp + 4]
	mov [esp + 6], ax
	pop ecx
	pop ax
	push ecx
	ret
Mul_	ENDP
;====	
====	
1	D J
;===Procedure Output==================================	
====	
Output_ PROC value: word	
	invoke wsprintf, ADDR ResMessage, ADDR OutMessage, value
	invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR ResMessage, eax, 0, 0
	ret 2
Outp	ut_ ENDP
;====	

end start

Prog2.asm

.386

.model flat, stdcall

option casemap :none

include masm32\include\windows.inc include masm32\include\kernel32.inc include masm32\include\masm32.inc include masm32\include\user32.inc include masm32\include\msvcrt.inc includelib masm32\lib\kernel32.lib includelib masm32\lib\masm32.lib includelib masm32\lib\msvcrt.lib

.DATA

;===User

aaaaaaa dw 0

bbbbbb dw 0

cccccc dw 0

String 0 db "Read aaaaaa: ", 0

String 1 db "Read bbbbbb: ", 0

String 2 db "Read_ccccc: ", 0

String 3 db 13, 10, 0

String_4 db 13, 10, 0

String_5 db 13, 10, 0

;===Addition

hConsoleInput dd?

hConsoleOutput dd ?

endBuff db 5 dup (?)

msg1310 db 13, 10, 0

CharsReadNum dd ?

InputBuf db 15 dup (?)

OutMessage db "%hd", 0

ResMessage db 20 dup (?)

.CODE

```
start:
invoke AllocConsole
invoke GetStdHandle, STD INPUT HANDLE
mov hConsoleInput, eax
invoke GetStdHandle, STD OUTPUT HANDLE
mov hConsoleOutput, eax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 0, SIZEOF String 0
-1, 0, 0
     call Input
     mov aaaaaa , ax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 1, SIZEOF String 1
-1, 0, 0
     call Input
     mov bbbbbb, ax
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 2, SIZEOF String 2
-1, 0, 0
     call Input
     mov cccccc, ax
     push aaaaaa
     push bbbbbb
     call Greate
     pop ax
     cmp ax, 0
     je endIf2
     push aaaaaa
     push ccccc
     call Greate
     pop ax
     cmp ax, 0
```

```
je elseLabel1
     jmp _avalue_
     jmp endIf1
elseLabel1:
     push _ccccc_
     call Output
     jmp _outoif_
avalue:
     push aaaaaa
     call Output_
     jmp _outoif_
endIf1:
endIf2:
     push _bbbbbb_
     push ccccc
     call Less
     pop ax
     cmp ax, 0
     je elseLabel3
     push ccccc
     call Output
     jmp endIf3
elseLabel3:
     push_bbbbbb_
     call Output
endIf3:
outoif:
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 3, SIZEOF String 3
-1, 0, 0
```

```
push aaaaaa
     push bbbbbb
     call Equal
     push _aaaaaa_
     push _ccccc_
     call Equal
     call And
     push bbbbbb
     push ccccc
     call Equal_
     call And_
     pop ax
     cmp ax, 0
     je elseLabel4
     push word ptr 1
     call Output_
     jmp endIf4
elseLabel4:
     push word ptr 0
     call Output
endIf4:
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_4, SIZEOF String_4
-1, 0, 0
     push aaaaaa
     push word ptr 0
     call Less_
     push_bbbbbb_
     push word ptr 0
     call Less
```

```
call Or_
     push _cccccc_
     push word ptr 0
      call Less_
     call Or_
     pop ax
      cmp ax, 0
     je elseLabel5
     push word ptr -1
     call Output_
     jmp endIf5
elseLabel5:
     push word ptr 0
      call Output
endIf5:
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_5, SIZEOF String_5
-1, 0, 0
     push aaaaaa
     push_bbbbbb_
     push _ccccc_
      call Add
      call Less
     call Not_
     pop ax
      cmp ax, 0
     je elseLabel6
     push word ptr 10
      call Output_
     jmp endIf6
```

```
elseLabel6:
     push word ptr 0
     call Output
endIf6:
exit label:
invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR msg1310, SIZEOF msg1310 - 1,
0, 0
invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR endBuff, 5, 0, 0
invoke ExitProcess, 0
;===Procedure
Add PROC
     mov ax, [esp + 6]
     add ax, [esp + 4]
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Add ENDP
;===Procedure
And=====
```

```
And_PROC
     pushf
     pop cx
     mov ax, [esp + 6]
     cmp ax, 0
     jnz and_t1
     jz and_false
and_t1:
     mov ax, [esp + 4]
     cmp ax, 0
     jnz and true
and_false:
     mov ax, 0
     jmp and fin
and_true:
     mov ax, 1
and fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
And_ ENDP
```

```
;===Procedure
Equal=====
Equal_PROC
     pushf
     pop cx
     mov ax, [esp + 6]
     cmp ax, [esp + 4]
     jne equal_false
     mov ax, 1
     jmp equal_fin
equal_false:
     mov ax, 0
equal_fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Equal ENDP
```

```
;===Procedure
Greate===
Greate_PROC
     pushf
     pop cx
      mov ax, [esp + 6]
      cmp ax, [esp + 4]
     jle greate_false
      mov ax, 1
     jmp greate_fin
greate_false:
      mov ax, 0
greate_fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
      pop ecx
     pop ax
      push ecx
      ret
Greate_ENDP
```

```
;===Procedure
Input PROC
    invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR InputBuf, 13, ADDR
CharsReadNum, 0
    invoke crt atoi, ADDR InputBuf
    ret
Input ENDP
;===Procedure
Less_PROC
    pushf
    pop cx
    mov ax, [esp + 6]
    cmp ax, [esp + 4]
    jge less false
    mov ax, 1
    jmp less_fin
less false:
    mov ax, 0
less fin:
    push cx
    popf
```

```
mov [esp + 6], ax
      pop ecx
     pop ax
     push ecx
      ret
Less_ ENDP
;===Procedure
Not_PROC
     pushf
     pop cx
      mov ax, [esp + 4]
      cmp ax, 0
     jnz not_false
not_t1:
      mov ax, 1
     jmp not_fin
not_false:
     mov ax, 0
not_fin:
     push cx
     popf
```

```
mov [esp + 4], ax
      ret
Not_ENDP
;===Procedure
Or_PROC
      pushf
      pop cx
      mov ax, [esp + 6]
      cmp ax, 0
     jnz or_true
     jz or_t1
or_t1:
      mov ax, [esp + 4]
      cmp ax, 0
     jnz or_true
or_false:
      mov ax, 0
     jmp or_fin
or_true:
      mov ax, 1
or_fin:
```

```
push cx
    popf
    mov [esp + 6], ax
    pop ecx
    pop ax
    push ecx
    ret
Or ENDP
;===Procedure
Output PROC value: word
    invoke wsprintf, ADDR ResMessage, ADDR OutMessage, value
    invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR ResMessage, eax, 0, 0
    ret 2
Output ENDP
end start
Prog3.asm
.386
.model flat, stdcall
option casemap :none
```

include masm32\include\windows.inc

include masm32\include\kernel32.inc include masm32\include\masm32.inc include masm32\include\user32.inc include masm32\include\msvcrt.inc includelib masm32\lib\kernel32.lib includelib masm32\lib\masm32.lib includelib masm32\lib\user32.lib includelib masm32\lib\msvcrt.lib

.DATA

;===User

Data===

```
aaaaa2
           dw
                 0
           dw
                 0
aaaaaa
bbbbbb
           dw
                 0
cccc1
           dw
                 0
_cccc2
           dw
                 0
                 0
XXXXXX
           dw
String 0
                 "Read aaaaaa: ", 0
           db
                 "Read bbbbbb: ", 0
String 1
           db
                 "For To do", 0
String 2
           db
String 3
           db
                 13, 10, 0
String 4
                 13, 10, "For Downto do", 0
           db
String 5
           db
                 13, 10, 0
                 13, 10, "While _aaaaaa * _bbbbbb: ", 0
String 6
           db
String 7
                 13, 10, "Repeat Until aaaaaa * bbbbbb: ", 0
           db
```

hConsoleInput dd?

hConsoleOutput dd?

endBuff db 5 dup (?)

msg1310 db 13, 10, 0

CharsReadNum dd ?

InputBuf db 15 dup (?)

OutMessage db "%hd", 0

ResMessage db 20 dup (?)

.CODE

start:

invoke AllocConsole

invoke GetStdHandle, STD INPUT HANDLE

mov hConsoleInput, eax

invoke GetStdHandle, STD OUTPUT HANDLE

mov hConsoleOutput, eax

invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_0, SIZEOF String_0 - 1, 0, 0

call Input

mov _aaaaaaa_, ax

invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_1, SIZEOF String_1 - 1, 0, 0

call Input

mov bbbbbb, ax

invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_2, SIZEOF String_2 - 1, 0, 0

```
push aaaaaa
     pop aaaaa2
forPasStart1:
     push bbbbbb
     push _aaaaa2_
     call Less
     call Not_
     pop ax
     cmp ax, 0
     je forPasEnd1
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 3, SIZEOF String 3
-1, 0, 0
     push _aaaaa2_
     push aaaaa2
     call Mul
     call Output
     push aaaaa2
     push word ptr 1
     call Add_
     pop _aaaaa2_
     jmp forPasStart1
forPasEnd1:
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_4, SIZEOF String_4
-1, 0, 0
     push bbbbbb
     pop aaaaa2
forPasStart2:
     push _aaaaaaa_
     push aaaaa2
```

```
call Greate
     call Not
     pop ax
     cmp ax, 0
     je forPasEnd2
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 5, SIZEOF String 5
-1, 0, 0
     push aaaaa2
     push aaaaa2
     call Mul
     call Output
     push aaaaa2
     push word ptr 1
     call Sub
     pop aaaaa2
     jmp forPasStart2
forPasEnd2:
     invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String 6, SIZEOF String 6
-1, 0, 0
     push word ptr 0
     pop xxxxxx
     push word ptr 0
     pop ccccc1
whileStart2:
     push _cccc1_
     push aaaaaa
     call Less
     pop ax
     cmp ax, 0
```

```
je whileEnd2
     push word ptr 0
     pop _cccc2_
whileStart1:
     push _cccc2_
     push_bbbbbb_
     call Less
     pop ax
     cmp ax, 0
     je whileEnd1
     push _xxxxxx_
     push word ptr 1
     call Add_
     pop _xxxxxx_
     push cccc2
     push word ptr 1
     call Add_
     pop _cccc2_
     jmp whileStart1
whileEnd1:
     push cccc1
     push word ptr 1
     call Add_
     pop _cccc1_
     jmp whileStart2
whileEnd2:
     push _xxxxxx__
     call Output
```

```
invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR String_7, SIZEOF String_7
-1, 0, 0
     push word ptr 0
     pop _xxxxxx_
     push word ptr 1
     pop _cccc1_
repeatStart2:
     push word ptr 1
     pop _cccc2_
repeatStart1:
     push xxxxxx
     push word ptr 1
     call Add_
     pop _xxxxxx_
     push _cccc2_
     push word ptr 1
     call Add
     pop cccc2
     push _cccc2_
     push_bbbbbb_
     call Greate
     call Not_
     pop ax
     cmp ax, 0
     je repeatEnd1
     jmp repeatStart1
repeatEnd1:
     push _cccc1_
```

push word ptr 1

```
call Add_
     pop ccccc1
     push _cccc1_
     push _aaaaaa_
     call Greate_
     call Not_
     pop ax
     cmp ax, 0
     je repeatEnd2
     jmp repeatStart2
repeatEnd2:
     push _xxxxxx_
     call Output
exit label:
invoke WriteConsoleA, hConsoleOutput, ADDR msg1310, SIZEOF msg1310 - 1,
0, 0
invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR endBuff, 5, 0, 0
invoke ExitProcess, 0
;===Procedure
Add PROC
     mov ax, [esp + 6]
     add ax, [esp + 4]
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
```

```
push ecx
     ret
Add_ ENDP
;===Procedure
Greate=====
Greate_PROC
     pushf
     pop cx
     mov ax, [esp + 6]
     cmp ax, [esp + 4]
     jle greate_false
     mov ax, 1
     jmp greate_fin
greate_false:
     mov ax, 0
greate fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
```

ret Greate ENDP ;===Procedure Input PROC invoke ReadConsoleA, hConsoleInput, ADDR InputBuf, 13, ADDR CharsReadNum, 0 invoke crt atoi, ADDR InputBuf ret Input ENDP ;===Procedure Less PROC pushf pop cx mov ax, [esp + 6]

cmp ax, [esp + 4]

jge less false

mov ax, 1

jmp less fin

```
less_false:
     mov ax, 0
less_fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Less_ ENDP
;===Procedure
Mul_PROC
     mov ax, [esp + 6]
     imul word ptr [esp + 4]
     mov [esp + 6], ax
     pop ecx
     pop ax
     push ecx
     ret
Mul ENDP
```

```
;===Procedure
Not_PROC
     pushf
      pop cx
     mov ax, [esp + 4]
      cmp ax, 0
     jnz not_false
not_t1:
     mov ax, 1
     jmp not_fin
not_false:
     mov ax, 0
not_fin:
     push cx
     popf
     mov [esp + 4], ax
      ret
Not_ENDP
```

